

en af Røesukkerfabrikkerne er i samme Saand som Sukkerraffinaderierne, saa kan jeg egentlig ikke forstaa, hvorledes man deri kan finde en gyldig Grund til at afvise det Eine, fordi man ikke vil gaa ind paa det Andet, eller til at fordre en vis Samtidighed i Bestemmelser, der ramme dem begge, paa Grund af en tilfældig Samværen i samme Saand af nogle af disse Fabrikker. Naar det ærede Medlem sagde, at hvis jeg vilde høre Ansvaret for, at der ikke kom nogen hel ny Toldlov frem — og jeg tror ikke at misforstaa det, naar jeg gaar ud fra, at det ærede Medlems Mening var, at jeg skulde høre Ansvaret for, at ikke det af ham indbragte Forslag til en ny Toldlov blev til Lov — saa vilde det ærede Medlem meget gjerne paatage sig Ansvaret for, at de af mig foreslaaede stykkevis Reforme i Toldlovgivningen ikke blide førte igjennem. Jeg kan ikke have noget imod denne Deling af Ansvaret; jeg frygter ikke for at høre Ansvaret for det Første, jeg vil overlabe til det ærede Medlem og dem, der følge ham, at høre Ansvaret for det Andet, idet jeg dog dertil maa sige, at det, som der ønskes, en videre-gaaende Reform i Toldlovgivningen, ligger, forekommer det mig, ganske tydeligt paa den Vej, jeg har foreslaaet at gaa, hvorimod det tidligere lige saa tydeligt har vist sig uopnaaeligt ad den Vej, som det ærede Medlem og hans Venner have foreslaaet at gaa. Det turde altsaa nok være, at til Syvende og sidst vil det virkelige Ansvar ogsaa for, at vi ikke komme videre med Toldrevisionen, komme til at ligge paa det ærede Medlems Skuldre lige saa fuldt som paa mine.

Jagerslev: Det vil vist være i ærede Medlemmers Grindring, at der ifjor forelaa et Andragende om en noget bedre Stilling for Røesukkerfabrikationen, et Andragende, som fandt nogen Understøttelse her i Thinget, men dog i det Hele taget blev afvist her. Dengang blev det imidlertid — medens der ganske vist vare nogle, der vare stemte for at gjøre noget Mere og medens der slet ingen Ting skete — dog hævdet af Alle, at der skulde ydes den høist fornødne Retfærdighed, som paatræves ved denne Lov. Jeg skal til-labe mig at gjøre opmærksom paa, at jeg tilbels kan være enig med det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgtreds (Th. Nielsen) i, at Forslaget ikke har nogen meget stor Realitetsbetydning, da det er en Bagatel, der er Tale om, men det er at ligefrem Retfærdighedskrav, der er anerkjendt tidligere, og det forekommer mig, at det er vanskeligt nu at sige: vi ville ikke yde Retfærdighed paa dette ene Punkt; om vi skulle gjøre det, ville vi gjøre afhængig af, at vi kunne faae en hel Del andre Ting gjennemførte. Dette forekommer mig at være et meget spagt Standpunkt og lidet i Konsekvens med, hvad der blev yttret her ifjor. Idet jeg gjør denne Bemærkning, vil jeg dog til-labe mig en anden Bemærkning i Anledning af en

Udtalelse, der er falden fra det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgtreds, som jeg i mange væsentlige Punkter samstemmer med. Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at man her slet ikke havde villet gjøre Noget for en Landbrugsindustri. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at det, der i sin Tid blev forlangt, var, at man ved en indenlandsk Industri, der støttede sig til et indenlandsk Naaproduct, forlangte en Læretid. Den vilde man imidlertid ikke tilstaa. Jeg tror nu ikke, at det kan benegges, at selv efter Frihandelsteoriene betragtes det ikke som strengt henhørende under Beskyttelsen, at man begunstiger en indenlandsk Industri, som giver sig af med at forædle et indenlandsk Naaproduct, som anvender dette Naaproduct paa en saadan Maade, at en stor Del af det kommer til en bedre Anvendelse end før. Thi hvad er det, der sker ved Røebearbejdelsen. Der sker dette, at den Del af Røerne, som egner sig til menneftelig Føde, udbrages og kommer til Nytte, medens Resten gaar til dyrisk Ernæring. Der er kun den Forskjel paa Sukkerøedyrkning og anden Røedyrkning, at ved den sidste gaar hele Naaproductet strax til Dyrenes Ernæring. Bearbejdelsen af Sukkerøerne er altsaa Noget, som man maa sætte Pris paa. Jeg tror ikke, at der kræves nogen væg Beskyttelse for denne Industri; der kræves neppe mere end en Læretid for den. Jeg tror end ikke, at dette strider mod det, der opstilles som Frihandelens Hovedprincip, at det strider mod det, som læres ved Kjøbenhavns Universitet, og som vi kunne høre af Folk, der sidde her i Salen. Og saa Engländerne ville vistnok acceptere den Sætning, at det ikke strider mod Frihandelen at gjøre noget Saadant. Men her har man været saa streng, at man ikke vil gjøre det. Jeg vil kun konstatere, at det ikke har været nogen Beskyttelse i streng Forstand, der har været forlangt, men kun en Læretid, som man ikke har villet tilstaa. Jeg synes ikke, at man deraf kan slutte, at man ikke skulde kunne foretage det, som er en ligefrem Retfærdighedsbehandling, tilmed da det er en Bagatel, som her forlanges, Noget, som er begrundet i en Feilregning, som man i sin Tid har begaaet. Man har været saa ivrig efter at komme til det Yderste, at man er kommet til et Tal, der praktisk har vist sig ikke at kunne staa Prøve. Konsekvent maatte man ganske vist sige, at naar vi uretfærdigen havde beskattet i nogle Aar, maatte

Rettelser.

Sp. 959, S. 1 f. o. udgaar.

— 960, S. 7 f. n.: „utvivlsomt“ læs: „tvivlsomt“.

— 961, S. 1 f. o.: foran „opmærksom“ indsættes: „troet for senere Tilfaldes Styld at burde gjøre“.